

2026-yil, 30-iyul 14(82)-son

ISSN 2021-9752

Til va adabiyot.uz

ILMIY-METODIK ELEKTRON JURNAL
НАУЧНО-МЕТОДИЧЕСКИЙ ЭЛЕКТРОННЫЙ ЖУРНАЛ
SCIENTIFIC-METHODOLOGICAL ELECTRONIC JOURNAL

«Til va adabiyot – Языка и литературы – Language and literature» (e-mail: tilvaadabiyotuz@gmail.com) <https://oak.uz/pages/4802>

Yoz o'tmoqda soz

Nursulton SHAYXISLAMOV,
Chirchiq davlat pedagogika universiteti Turizm fakulteti
o'quv ishlari bo'yicha dekan o'rinbosari,
pedagogika fanlari bo'yicha falsafa doktori (PhD)

O'ZBEK VA QOZOQ TILLARIDA AFFIKSLARNING FUNKSIONAL IXTISOSLASHUVI

Annotatsiya: mazkur maqolada o'zbek va qozoq tillaridagi affikslarning funksional ixtisoslashuvi qiyosiy-tipologik, struktur-semantik hamda funksional yondashuv asosida tadqiq etiladi. Tadqiqotning asosiy maqsadi affikslarning tarixiy taraqqiyot jarayonida ma'lum grammatik yoki derivatsion vazifalarga ixtisoslashish qonuniyatlarini aniqlash, ularning funksional differentsiatsiyasi hamda zamonaviy til tizimidagi o'rnini yoritishdan iborat. Tadqiqot davomida affikslarning grammatik, so'z yasovchi, semantik va kommunikativ funksiyalari o'zaro bog'liq holda tahlil qilinadi. O'zbek va qozoq tillaridagi umumturkiy affikslarning funksional rivojlanish yo'nalishlari qiyoslanib, ayrim affikslarning bir tilda faol, ikkinchi tilda esa cheklangan yoki ixtisoslashgan holda qo'llanishi ilmiy jihatdan asoslanadi.

Shuningdek, maqolada affikslarning funksional ixtisoslashuvi morfologik tizimning ichki taraqqiyot qonuniyatlari, semantik differentsiatsiya va tilning kommunikativ ehtiyojlari bilan uzviy bog'liqligi ko'rsatib beriladi. Tadqiqot natijalari o'zbek va qozoq tillarida affikslar tizimining umumiy tipologik asosga ega ekanligini, biroq tarixiy rivojlanish jarayonida ularning funksional imkoniyatlari turlicha shakllanganini tasdiqlaydi. Olingan ilmiy xulosalar turkiy tillar morfologiyasi, qiyosiy tilshunoslik va derivatsion lingvistika sohalaridagi keyingi tadqiqotlar uchun nazariy asos bo'lib xizmat qiladi.

Kalit so'zlar: affiks, funksional ixtisoslashuv, o'zbek tili, qozoq tili, morfologiya, derivatsiya, grammatik kategoriya, struktur semantika, qiyosiy tilshunoslik, turkiy tillar, agglutinatsiya, tipologiya.

Annotation: this article investigates the functional specialization of affixes in the Uzbek and Kazakh languages from comparative-typological, structural-semantic, and functional perspectives. The primary objective of the study is to identify the patterns of specialization through which affixes acquire specific grammatical or derivational functions during the course of historical language development, as well as to determine their functional differentiation and role in the modern linguistic system. The research examines the grammatical, word-formative, semantic, and communicative functions of affixes as an interconnected system. A comparative analysis of Common Turkic affixes in Uzbek and Kazakh demonstrates that while some affixes remain highly productive in one language, they may become functionally restricted or specialized in the other.

The article further argues that the functional specialization of affixes is closely related to the internal developmental mechanisms of the morphological system, semantic differentiation, and the communicative needs of language users. The findings confirm that although the affixal systems of Uzbek and Kazakh share a common typological foundation inherited from the Common Turkic language, their functional capacities have evolved differently throughout historical development. The results contribute to the theoretical foundations of Turkic morphology, comparative linguistics, derivational linguistics, and functional grammar, providing new perspectives for further linguistic research.

Key words: affix, functional specialization, Uzbek language, Kazakh language, morphology, derivation, grammatical category, structural semantics, comparative linguistics, Turkic languages, agglutination, typology.

Аннотация: в данной статье исследуется функциональная специализация аффиксов в узбекском и казахском языках на основе сравнительно-типологического, структурно-семантического и функционального подходов. Основной целью исследования является выявление закономерностей, в соответствии с которыми аффиксы в процессе исторического развития языка специализируются на выполнении определённых грамматических или словообразовательных функций, а также определение их функциональной дифференциации и роли в современной языковой системе. В работе грамматические, словообразовательные, семантические и коммуникативные функции аффиксов рассматриваются как взаимосвязанные компоненты единой морфологической системы. Сопоставительный анализ общетюркских аффиксов узбекского и казахского языков показывает, что отдельные аффиксы сохраняют высокую продуктивность в одном языке, тогда как в другом приобретают ограниченный или специализированный характер функционирования.

В статье также обосновывается, что функциональная специализация аффиксов тесно связана с внутренними закономерностями развития морфологической системы, процессами семантической дифференциации и коммуникативными потребностями носителей языка. Полученные результаты подтверждают, что, несмотря на общетюркскую типологическую основу аффиксальных систем узбекского и казахского языков, их функциональные возможности формировались по-разному в ходе исторического развития. Выводы исследования расширяют теоретические представления о морфологии тюркских языков, сравнительном языкознании, дериватологии и функциональной грамматике и могут служить основой для дальнейших научных исследований.

Ключевые слова: аффикс, функциональная специализация, узбекский язык, казахский язык, морфология, словообразование, грамматическая категория, структурная семантика, сравнительное языкознание, тюркские языки, агглютинация, типология.

Kirish. Turkiy tillar morfologik tizimining asosini affiksatsiya tashkil etadi. Agglutinativ tillarda grammatik ma'nolar va yangi leksik birliklar, asosan, affikslar vositasida ifodalanadi. Shu sababli affikslarning tuzilishi, semantikasi va funksional imkoniyatlarini o'rganish turkiy tilshunoslikning muhim yo'nalishlaridan biri hisoblanadi. So'nggi yillarda funksional grammatika, qiyosiy-tipologik tilshunoslik hamda derivatsion nazariya rivojlanishi natijasida affikslarning nafaqat grammatik vazifalari, balki ularning funksional taraqqiyoti va ixtisoslashuvi ham alohida ilmiy muammo sifatida e'tirof etilmoqda [1; 2].

An'anaviy morfologik tadqiqotlarda affikslar ko'proq so'z yasovchi va shakl yasovchi birliklarga ajratilib o'rganilgan. Bunday tasnif morfologik tizimni tavsiflashda muhim bo'lsa-da, affikslarning tarixiy rivojlanishi, funksional differentsiatsiyasi va til tizimidagi ixtisoslashuv jarayonini to'liq yoritib bera olmaydi. Amaliy kuzatishlar shuni ko'rsatadiki, tarixan bir xil vazifani bajargan ayrim affikslar keyinchalik ma'lum grammatik yoki derivatsion funksiyaga ixtisoslashib, boshqa vazifalardan chekinadi. Aksincha, ayrim affikslar yangi funksional imkoniyatlarni o'zlashtirib, qo'llanish doirasini kengaytiradi. Bu jarayon tilning ichki rivojlanish qonuniyatlari bilan bir qatorda ijtimoiy, madaniy va kommunikativ omillar ta'sirida yuz beradi [3].

O'zbek va qozoq tillari umumturkiy morfologik asosga ega bo'lsa-da, ularning tarixiy taraqqiyoti davomida affikslarning funksional tizimi bir xil yo'nalishda rivojlanmagan. Ba'zi affikslar o'zbek tilida derivatsion jihatdan yuqori mahsuldorlikka erishgan bo'lsa, qozoq tilida ular grammatik vazifaga ko'proq ixtisoslashgan. Ayrim hollarda esa buning aksi kuzatiladi. Mazkur farqlar affikslarning funksional ixtisoslashuvini qiyosiy jihatdan o'rganish zaruratini yuzaga keltiradi.

Tadqiqotning maqsadi o'zbek va qozoq tillarida affikslarning funksional ixtisoslashuvi qonuniyatlarini aniqlash, ularning struktur-semantik rivojlanish omillarini tahlil qilish hamda umumturkiy affiksatsion tizimdagi o'rnini qiyosiy-tipologik asosda yoritishdan iborat.

Asosiy qism. Affikslarning funksional ixtisoslashuvi til tizimining dinamik rivojlanish qonuniyatlari bilan uzviy bog'liq bo'lib, morfologik birliklarning tarixiy taraqqiyoti natijasida yuzaga keladigan eng muhim hodisalardan biri hisoblanadi. Ushbu jarayonda affikslar o'zining dastlabki umumiy funksiyalaridan bosqichma-bosqich ajralib, ma'lum grammatik yoki derivatsion vazifaga moslashadi. Natijada ular til tizimida barqaror funksional maqomga ega bo'ladi. Bunday ixtisoslashuv tilning iqtisodiylik tamoyili, semantik aniqlikni ta'minlash zarurati hamda kommunikativ ehtiyojlarning ortib borishi bilan izohlanadi [4].

O'zbek va qozoq tillarining qiyosiy tahlili shuni ko'rsatadiki, funksional ixtisoslashuv, avvalo, derivatsion affikslar tizimida yaqqol namoyon bo'ladi. Masalan, o'zbek tilidagi *-kor* affiksi tarixan fors-tojik tilidan o'zlashgan bo'lsa-da, zamonaviy adabiy tilda ma'lum faoliyat yoki kasb egasini ifodalovchi mahsuldor vositaga aylangan. Ijodkor, bunyodkor, tadbirkor, hunarmandkor kabi birliklarda mazkur affiks faol harakatni amalga oshiruvchi shaxs ma'nosini ifodalaydi. E'tiborli jihati shundaki, ushbu affiksning qo'llanishi asosan, ijobiy baholash semantikasi bilan uyg'unlashadi. Shu sababli u salbiy mazmundagi asoslar bilan kam birikadi. Demak, affiks nafaqat derivatsion, balki semantik jihatdan ham ma'lum funksiyaga ixtisoslashgan.

Qozoq tilida mazkur vazifaga to'liq mos keluvchi affiks mavjud bo'lmasa-da, agentlik ma'nosini ifodalashda *-шы/-*

ш affiksi ustunlik qiladi. Егінші, малшы, спортшы, өнерші, балықшы kabi birliklarda mazkur affiks kasb, mashg'ulot yoki doimiy faoliyat egasini bildiradi. So'nggi yillarda бағдарламашы, жобалаушы, сарапшы kabi yangi terminlarning shakllanishi uning terminologik tizimdagi mahsuldorligini ham ko'rsatmoqda. Demak, o'zbek tilida agentlik ma'nosi bir necha affikslar orqali ifodalansa, qozoq tilida ushbu vazifaning katta qismi *-шы/-ш* affiksi zimmasiga yuklangan. Bu esa funksional ixtisoslashuvning tillaro farqlarini yaqqol namoyon etadi.

Funksional ixtisoslashuv grammatik affikslarda ham kuzatiladi. O'zbek tilidagi ko'plik ko'rsatkichi *-lar* morfologik jihatdan son kategoriyasini ifodalovchi asosiy vosita hisoblanadi. Biroq zamonaviy adabiy tilda uning qo'llanish doirasi grammatik ko'plik bilan cheklanmaydi. *Otamlar keldilar, ustozlar aytdilar, oyimlar chaqiryaptilar* kabi birliklarda ko'plik emas, balki hurmat va nutq etiketi ma'nosi yuzaga chiqadi. Shunga qaramay, affiksning asosiy funksional markazi son kategoriyasini ifodalash bo'lib qolmoqda. Hurmat ma'nosi esa ikkilamchi funksional qatlam sifatida shakllangan.

Qozoq tilida ham *-лап/-лер, -дап/-дер, -тап/-теп* affikslari ko'plikni ifodalovchi asosiy grammatik vosita hisoblanadi. Biroq qozoq tilida hurmat ma'nosining ifodalashini ko'proq sintaktik va leksik vositalar orqali amalga oshiriladi. Shu bois mazkur affiksning grammatik ixtisoslashuvi o'zbek tiliga nisbatan ancha barqaror saqlangan. Bu holat grammatik kategoriyalarning funksional rivojlanishida milliy til me'yorlari va nutq madaniyatining muhim rol o'ynashini tasdiqlaydi.

Affikslarning funksional ixtisoslashuvi mahsuldorlik darajasiga ham bevosita ta'sir ko'rsatadi. Til taraqqiyoti davomida faol qo'llanadigan affikslar yangi so'zlar hosil qilish imkoniyatini saqlab qoladi, passivlashgan affikslar esa asta-sekin tarixiy yoki cheklangan birlikka aylanadi. Masalan, o'zbek tilida *-li* affiksi bugungi kunda ham yangi birliklar hosil qilishda faol ishtirok etadi: *internetli, kodli, elektronli, raqamli* kabi birliklar bunga misoldir. Qozoq tilidagi *-лы/-ли* affiksi ham xuddi shunday mahsuldorlikka ega: сандық, электронды, интернетті kabi zamonaviy birliklar uning funksional faolligini ko'rsatadi. Demak, mahsuldorlik va funksional ixtisoslashuv o'zaro uzviy bog'liq hodisalardir.

Yana bir muhim jihat shundaki, funksional ixtisoslashuv affikslarning paradigmatic munosabatlarida ham namoyon bo'ladi. Ayrim affikslar bir xil semantik vazifani bajargan bo'lsa-da, vaqt o'tishi bilan ularning qo'llanish sohasi ajralib ketadi. Masalan, o'zbek tilidagi *-li* va *-dor* affikslari predmetning belgi yoki xususiyatga egaligini bildiradi. Biroq *-dor* ko'proq kitobiy va uslubiy bo'yoqqa ega birliklarda (salobatdor, obro'dor) qo'llansa, *-li* affiksi neytral va umumxalq nutqida (*mazali, suvli, mevali, toshli*) keng ishlatiladi. Bu esa affikslarning faqat semantik emas, balki uslubiy ixtisoslashuvini ham ko'rsatadi.

Shunga o'xshash hodisa qozoq tilida *-лы/-ли* hamda ayrim analitik vositalar o'rtasidagi vazifa taqsimotida ham kuzatiladi. Tarixiy rivojlanish natijasida ayrim semantik funksiyalar affikslar zimmasida saqlanib qolgan bo'lsa, ayrimlari sintaktik konstruksiyalar orqali ifodalanadigan bo'ldi. Natijada morfologik va sintaktik vositalar o'rtasida funksional muvozanat shakllandi. Bu esa affikslarning ixtisoslashuvi til tizimining boshqa sathlari bilan ham chambarchas bog'liq ekanligini ko'rsatadi.

Umuman olganda, o'zbek va qozoq tillarida affikslarning funksional ixtisoslashuvi umumturkiy morfologik asosga tayangan holda rivojlangan bo'lsa-da, har bir tilning tarixiy taraqqiyoti, adabiy me'yorlarining shakllanishi hamda kommunikativ ehtiyojlari natijasida ayrim affikslarning funksional yuklamasi

turlicha yo'nalishda rivojlangan. Mazkur hodisa turkiy tillar morfologiyasining evolyutsion taraqqiyotini tushinishda muhim nazariy asos bo'lib xizmat qiladi va affiksatsion tizimni faqat shakliy emas, balki funksional nuqtayi nazardan ham tadqiq etish zarurligini ko'rsatadi.

Xulosa. Mazkur tadqiqot natijalari o'zbek va qozoq tillarida affikslarning funksional ixtisoslashuvi turkiy tillar morfologik tizimining evolyutsion taraqqiyotini belgilovchi muhim qonuniyatlardan biri ekanligini ko'rsatdi. Qiyosiy-tipologik tahlillar asosida affikslar til tizimida faqat grammatik shakl hosil qiluvchi yoki yangi leksik birliklar yasovchi vosita sifatida emas, balki ma'lum funksional yo'nalishga ega bo'lgan, kommunikativ ehtiyojlar hamda semantik taraqqiyot ta'sirida takomillashib boruvchi ko'p qatlamli morfologik birliklar ekanligi ilmiy jihatdan asoslandi.

Tadqiqot davomida o'zbek va qozoq tillaridagi affikslarning aksariyati umumturkiy kelib chiqishga ega bo'lishiga qaramay, ularning funksional rivojlanishi bir xil yo'nalishda kechmaganligi aniqlandi. Tarixiy taraqqiyot, ichki til qonuniyatlari, adabiy me'yorlarning shakllanishi hamda ijtimoiy-kommunikativ omillar ta'sirida ayrim affikslar ma'lum grammatik, derivatsion yoki semantik vazifalarga ixtisoslashgan. Natijada umumiy morfologik asos saqlanib qolgan bo'lsa-da, har bir til o'zining funksional tizimini mustaqil ravishda rivojlantirgan.

Qiyosiy tahlillar shuni ko'rsatdiki, o'zbek tilida ayrim derivatsion affikslarning funksional imkoniyatlari kengaygan va ular yangi leksik birliklar hosil qilishda yuqori mahsuldorlikni namoyon etmoqda. Qozoq tilida esa ayrim grammatik affikslarning funksional barqarorligi va tizimliliqi yaqqol kuzatiladi. Bu holat affikslarning funksional ixtisoslashuvi tilning morfologik qurilishi bilan bir qatorda uning tarixiy rivojlanishi va nutq amaliyoti bilan ham uzviy bog'liqligini tasdiqlaydi. Demak, affikslarning funksional maqomini baholashda faqat shakliy mezonlarga

tayanish yetarli emas, balki ularning semantik, derivatsion va kommunikativ imkoniyatlarini kompleks tarzda tahlil qilish zarur.

Tadqiqot natijalari affikslarning funksional ixtisoslashuvi mahsuldorlik darajasi bilan bevosita bog'liq ekanligini ham ko'rsatdi. Til tizimida faol qo'llaniladigan affikslar yangi nominativ birliklar yaratish imkoniyatini saqlab qoladi, kam qo'llaniladigan affikslar esa asta-sekin funksional jihatdan cheklanib boradi yoki tarixiy qatlamlarga o'tadi. Mazkur jarayon affiksatsion tizimning doimiy ravishda yangilanib borishini, tilning esa kommunikativ ehtiyojlarga moslashuvchanligini ta'minlaydi. Shu jihatdan funksional ixtisoslashuv til taraqqiyotining tabiiy evolyutsion mexanizmlaridan biri sifatida baholanishi mumkin.

Shuningdek, tadqiqot affikslarning funksional ixtisoslashuvi umumturkiy morfologik tizimning tipologik universallari va milliy o'ziga xos xususiyatlarini aniqlashda muhim nazariy mezon bo'lib xizmat qilishini ko'rsatdi. O'zbek va qozoq tillari materiallari asosida olib borilgan qiyosiy kuzatishlar ayrim affikslarning funksional differentsiatsiyasi turkiy tillarning umumiy taraqqiyot qonuniyatlarini aks ettirishi bilan birga, har bir tilning ichki rivojlanish yo'nalishlarini ham yoritib berdi. Bu esa turkiy tillar morfologiyasini o'rganishda funksional yondashuvning ilmiy samaradorligini yana bir bor tasdiqlaydi.

Kelgusida affikslarning funksional ixtisoslashuvini turkiy tillarning milliy korpuslari asosida statistik va korpus lingvistikasi metodlari yordamida tadqiq etish, ularning diaxron rivojlanish bosqichlarini aniqlash hamda boshqa turkiy tillar materiallari bilan qiyoslash mazkur yo'nalishdagi ilmiy izlanishlarning istiqbolli vazifalaridan biri hisoblanadi. Tadqiqot natijalari qiyosiy tilshunoslik, turkiy tillar morfologiyasi, derivatsion lingvistika, funksional grammatika va tipologik tadqiqotlarning nazariy asoslarini boyitishga xizmat qiladi hamda affiksatsion tizimni zamonaviy lingvistika nuqtayi nazaridan talqin etish uchun yangi ilmiy imkoniyatlarni yaratadi.

Foydalanilgan adabiyotlar

1. Ҳожи́ев А. Ўзбек тили морфологияси. – Тошкент: Ўқитувчи, 1976. 208 б.
2. Раҳматуллаев Ш. Ҳозирги ўзбек адабий тили. – Тошкент: Университет, 2006. 476 б.
3. Нурмонов А. Ўзбек тилшунослиги назарияси. – Тошкент: Фан, 2008. 312 б.
4. Сафаров Ш. Прагмалингвистика. – Тошкент: Ўзбекистон Миллий Энциклопедияси, 2008. 286 б.
5. Махмудов Н. Тил ва нутқ. – Тошкент: Маънавият, 2013. 224 б.
6. Неъматов Ҳ., Бозоров О. Тил ва нутқ. – Тошкент: Ўқитувчи, 1993. 128 б.
7. Ўринбоев Б. Ҳозирги ўзбек адабий тили. – Самарқанд: СамДУ нашри, 2001. 240 б.
8. Оралбай Н. Қазақ тілінің морфологиясы. – Алматы: Арыс, 2007. 360 б.
9. Исаев С. Қазақ тілі грамматикасы. – Алматы: Ана тілі, 1998. 384 б.
10. Аханов Қ. Тіл білімінің негіздері. – Алматы: Санат, 2002. 496 б.
11. Маманов Ы. Қазіргі қазақ тілі. Морфология. – Алматы: Мектеп, 1967. 248 б.
12. Сауранбаев Н. Қазақ тілі. Морфология. – Алматы: Мектеп, 1953. 216 б.
13. Crystal D. Language and the Internet. – 2nd ed. – Cambridge: Cambridge University Press, 2011. 272 p.
14. Levinson S. C. Pragmatics. – Cambridge: Cambridge University Press, 1983. 420 p.
15. Booij G. The Grammar of Words: An Introduction to Morphology. – 3rd ed. – Oxford: Oxford University Press, 2012. 336 p.
16. Bybee J. Language, Usage and Cognition. – Cambridge: Cambridge University Press, 2010. 278 p.
17. Comrie B. Language Universals and Linguistic Typology: Syntax and Morphology. – 2nd ed. – Chicago: University of Chicago Press, 1989. 264 p.
18. Dressler W. U. Morphology and Language Typology. – Berlin: Mouton de Gruyter, 2006. 358 p.
19. Plungian V. A. General Morphology: Introduction to the Problems of Inflection and Word Formation. – Berlin: De Gruyter, 2011. 352 p.
20. Wierzbicka A. Cross-Cultural Pragmatics: The Semantics of Human Interaction. – 2nd ed. – Berlin: Mouton de Gruyter, 2003. 502 p.

Ilmiy-metodik elektron jurnal

TAHRIR HAY'ATI:

Nizomiddin Mahmudov, Yorqinjon Odilov,
Jabbor Eshonqulov, Baxtiyor Daniyarov,
Abdurahim Nosirov, To'liq Saydaliyev,
Barno Buranova, Zulxumor Mirzayeva,
Qozoqboy Yo'ldoshev, Bahodir Jovlijev,
Salima Jumayeva, Qayum Baymirov,
Manzar Abdulxayrov, Alijon Safarov,
Husniddin Norqulov, Odiljon Boynazarov,
Madina Nuriddinova, Barno Kadirova,
Nargiza Mirzayeva, Guli Shukurova,
Yuldosh Raxmatov, Ramziddin Abdusatorov,
Feruza Manukyan, Svetlana Umirova,
Xolmo'min Fayzullayev, Nilufar Namazova,
Sayyora Halimova, Tadjixon Sabitova,
Maxpuza Karaxodjayeva, Dilfuza Toshniyozova,
Gulboxor Ernazarova, Komiljon Qarshiyev,
Uyg'unjon Turdimurodov, Diyora Yunusova,
Ra'no Abdullayeva, Sharif Yarashov,
Mahliyo Elboyeva Sanobar Ulliyeva,
Surayyo Inomjonova, Nurali Hamidov,
Davronova Mahfuza, Dilafuz Jabborova,
Begali Mardiyev, Normuhammad Ubaydullayev,
Feruza Sharopova, Adiba Ma'diyeva,
Nilufarxon Mahmudova, Munisjon Hakimov,
Sharipboy Bobojonov, Madixabonu Pardayeva,
Xilola Ismailova, Kamola Jumayeva,
Marxabo Abdullayeva, Nigoraxon Ro'zibayeva,
Dildora Usarova, Mahkamoy Tursunova,
Farhod Nizomov, Moxira Sadullayeva,
Muhayyo Vafoyeva, Bobomurod Mirsanov.

Bosh muharrir:

Nargiza Berdiyeva

Muharrirlar:

Bibimariyam Rahmonova,
Shabnam G'aniyeva, Bonu Do'smatova

Sahifalovchi:

Rustambek Yusupov

Tahririyat manzili:

100038, Toshkent shahri,
Navoiy ko'chasi 30-uy.

Telefonlar:

(93) 759-43-66, (77) 003-34-33,
(94) 095-96-22, (90) 288-32-92.

E-mail: tilvaadabiyotuz@gmail.com

Axborot hamkorimiz:

TIL VA ADABIYOT TA'LIMI

ilmiy-metodik jurnali

O'zbekiston Respublikasi Oliy ta'lim, fan va
innovatsiyalar vazirligi huzuridagi Oliy attestatsiya
komissiyasi Rayosatining 2023-yil 3-iyundagi
338/6-sonli qarori bilan Filologiya, Pedagogika hamda
Psixologiya fanlari bo'yicha doktorlik dissertatsiyalari
(PhD, DSc) asosiy ilmiy natijalarini chop etish
tavsiya etilgan milliy ilmiy nashrdir.
<https://oak.uz/pages/4802>

Yoz o'tmoqda soz

MUNDARIJA

DOLZARB MAVZU

Maxsuda SARIBAYEVA

BO'LAJAK ADABIYOT O'QITUVCHILARINI
TAYYORLASH MUAMMOLARI VA ULARNI HAL QILISH
YUZASIDAN MULOHAZALAR3

Farhod NIZOMOV

"IKKI ESHIK ORASI" ROMANINI
O'RGANISHDA MUAMMOLI TA'LIMNING
DIDAKTIK IMKONIYATLARI7

TILSHUNOSLIK

Soxibaxon YUNUSOVA

ZAMONAVIY DISKURS TADQIQOTLARIDA
LINGVOPRAGMATIK TAHLILNING NAZARIY ASOSLARI
VA METODOLOGIK IMKONIYATLARI11

Nursulton SHAYXISLAMOV

O'ZBEK VA QOZOQ TILLARIDA AFFIKSLARNING
FUNKSIONAL IXTISOSLASHUVI13

Dildora BAXRIDDINOVA

Ruxshona TURDIBOYEVA
KASALLIK BILAN BOG'LIQ EVFEMIZMLAR:
O'ZBEK VA INGLIZ TILLARI QIYOSIDA16